

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Ostentatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

nimis, tantumque fugiat agrestem & inhumanam negligentiam.

Omnium istarum pulchritudinem contemnes, si expolieris. Equum empturus, solui iubes stratum: detrahis vestimenta vena libus, ne qua vitia corporis lateant: ornamenta ipsa clementibus suffecta sunt: siue crus, siue brachium aspiceres alligatum, nudari iuderes & ipsum totum ostendi. Mulierem inuolutam aestimas: si vis illam aestimare, totamque scire, qualis sit, faciam solue multum mali sub illa latet. Sen. 81.

Adolefcens, si femineis ornamentis te ornaueris, iniuriam facere cogitas. Lib. de moribus.

¶ APOPHTHEGMATA.

Crates dicebat, ornamentum esse id, quod ornat. Ornat autem, quod honestiorem mulierem facit: talem vero praestat non aurum, non smaragdus, non coccus, sed quaeunque grauitatis, moderatio- nis & pudoris speciem adhibent. Stobaeus sermone 32.

Hyperides, Domi, inquit, coram viro liceat vxori ornare se vt lubet: ornamenta autem, quae sumit, egressura somni, non ad maritum, sed ad alios spectant. Stob. eod. serm.

Democritus, Sermo parus mulierem ornat, & ipsius ornamentum paritas (inquit) ei decora est. ibidem.

Theophrastus, Mulier, inquit, nec alios videre, nec ipsa videri debet, praefertim, quae eleganter ornata fuerit, virumque enim ad res inhonestas incitamentum est. ibid.

Diogenes ad quendam iuuenem supra modum sese ornantem: siquidem, inquit, ob viros, infelices: si ob mulieres, iniurius. Stob. serm. 78.

Vide Superbia. Item, Luxus.

Osculum.

¶ DEFINITIO ET ETYMOL.

Osculum, q. d. os contractum, amoris indicium, & q. d. oscula: Hebr. Nefchik, & plur. Nefchikorb, à verbo Nafchak, Oscu- latus est, infixit osculum.

¶ BIBLICI LOCI.

Osculum sanctum & pudicum charitatis symbolum, Genes. 27. 13. & 45. 14. & 48. 10. & 49. 34. Exodi 4. 27. Luc. 15. 20. Actor. 20. v. 37. Rom. 16. 16. 1. Cor. 16. 20. 2. Cor. 13. 12. 1. Thessal. 5. 26. 1. Perr. 5. 14. Osculo salutandi ritus orientalibus familiaris, cuius & Apostolus locis cita- tis meminit.

¶ APOPHTHEGMA.

Maximus Imper. nunquam ad oscula pedum quenquam ad- mittit, dicens: Dii prohibeant! vt quisquam ingenuorum pedibus meis oscula figat.

¶ EXEMPLA BIBLICA.

Osculi sancti & minime fucati exempla: Abraham, Genes. 27. 27. Iacob. 29. 11. Laban. 31. 35. Esau. 33. 4. Ioseph. 45. 15. & 50. 1. Aaron, Exo- di 4. 27. Iethro. 18. 7. Noemi, Ruth. 1. 9. Ophra, v. 14. 1. Sam. 10. 1. Da- uid, & Ionathas, 2. 7. Dauid, 2. Sam. 14. 33. 39. Absalon, 15. 5. Eliæus, 1. Reg. 19. v. 20. Darius, 3. Esdr. 4. 47. Raguel, Tob. 7. 6. Gabelus & iu- nior Tobias, 9. 8. parentes Saræ, 10. 11. parentes Tobiae, 11. 11. Alluerus, Esdr. 15. v. 15. Mulier peccatrix, Luc. 7. 38. pater Acolasti, 15. 20. Fideles, Actor. 20. 37. Osculum fictum, periculofum, Prouerb. 27. 6. Osculum prodicioni praetextum, aut osculum proditorum, exempla: Ioab, 2. Sam. 20. v. 9. 10. Iudas Iscariotes, Matth. 26. 49. Marc. 14. 45. Luc. 22. 44.

Vide Amor Venerius, Luxuria.

Ostentatio.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Ostentatio, Graece ostentatio, & ostentatio, ostentator, ostentatio, ostentatio, ostentatio dicitur. Sumitur autem ostentatio pro iactantia, & inani gloria. Venit autem ab ostento, quod signifi- cat sepe, & cum iactantia quadam ostendo, à quo descendit. Ostentatio vero componi videtur ab ore & tendo, quoniam os in id solemus extendere, quod volumus demonstrare. Ab ostento pariter fit ostentum.

¶ APOPHTHEGMATA.

Aristippus, Quendam libi vehementer placentem, de rebus de rebus iactare, quae Delphinum sunt propria: Leporem dicitur, ranarum. Decet hominem gloriam super his quae sunt propria: Nihil autem magis conuenit hominum, quam pollere. Nullus tam peritus nator est, qui à Delphinum Laerte. l. 2. c. 8.

Antalcidas, Cum Atheniensis quidam in Laedamone re- ce indoctos: Soli igitur nos, inquit Antalcidas, ad iudicium didicimus. Sensit, artes, quibus se iactabant Atheniensium ostentationem, otium ac voluptatem esse ac commodum, non Rempublicam gubernandam, ad quod nulla discipula cedamoniis, Plus, in Lacon.

Augustus Caesar, Miles quidam in expeditione non- notabilique in fronte cicatrice deformatus, quoniam in- nere erat insignis, immo die sua gella iactabat. Attamen- nem Augustus leniter castigauit, inquit, vide tunc quid- ens post te respexeris. Subindicans fieri posse, vt vultu- riosius ostentabat, non in baculo, sed in fuga accepto. Ma- Saurual.

Ludovicus XII. Galliae rex, audiens Bearamonem de quosdam gnauos & imbelles homines, de nobilitate verè nobilibus gloriam: atque (ait) decem istiusmodi homi- cus enlis latis superque fuerit. Annal. Franca.

¶ SIMILITVDINE.

Epicuri, Quemadmodum oues non herbam eorum, sed tribus quantum comedunt, ostendunt, & cibum inuocantes, vellea suppedant, & lactis copiam: Ita viri sapienter per ostentationem speculationes suas in creditis publicis, his coctis opera. In Enchirid. 61.

Pliny, Chamaleon maximum habet pulmocum, & in- intus: Ita quidam praeter ostentationem, & ventosum nihil habent. Lib. 11. c. 33.

Pollitiani, Quemadmodum oues in pascua dimissa, non pud pastorem suum gloriantur vesper, multo se pastorem lac affatum vellusque praebent: Ita nec qui quam ostentat, quantum didicere, sed quod didicerit, adferre in modum Laminæ.

Rocrodami, Sicuti terra, quae venas aquarum occultas, quandam exhalat ante solis ortum, longius inuicibus, re boni sunt & erudit: etiam non ostentent, tamen quod ex se produnt, vnde qui obseruat, deprehendit, vnde vim boni, in Simil.

Vt oua plena sident, inania fluitant: ita qui veris litteris est praeditus, minus ostentat se, quam qui fecus est.

Animantia, quibus longa sunt crura, eisdem longum esse oportet: ita qui magno strepitu student viuere, longum esse est, vnde suppetat sumptus, in Simil.

Vt sol, quo minus in alto est, hoc minores iacit vmbrae, propinquior, hoc maiores puta mane ac vespere: ita vniuersi- tor est, & excellior, hoc minus videri cupit, minusque ostentat contra qui minus ipsa se valent, magis se se dilant ostentatione similibus.

¶ FABULA.

Canis venaticus, & Molossi domestici.

Ceperat venaticus canis leporem, cum quoniam ostentat se, stodes gregis & adium: illi vero leporem eripere ostentat, inter se dicere.

Fabula contra ostentatores dicitur, nam bona tegere lepore deest. Quamuis enim recte dicatur, nullum esse vitium ostentatio- ficæ: tamen & hoc verum est, qui sapit, in tacito gaudent. Et hoc Horatium:

Tacitus pasci si possit corum, haberet Plus dapni, & multo rixæ minus inuidiasq.

Vide Iactantia.

Ostentum.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Ostentum, figura, ostentum, rixas, Hebr. Mepher, ab ostentatio quod insignia quaedam futura suo tempore diuinitus gnata demonstrent indicis miris velata.